

tagelse af vort Forslag kan siges at være en Klippe; ligegyldigt disse suilde Folk, der ville gaa frem som Slangere, skal jeg ikke strides med den ærede Minister om; jeg vil kun ønske, at vort Forslag maa blive vedtaget som et Tegn paa, at Rigsdagen ikke vil være tilbøjelig til saaledes at lade sig omgaae paa Grund af, at man vil være suild som Slangere, naar man kan faae den ærede Minister til at gaae med. Jeg vil haabe, at dette Skridt, om end ikke alene, saa dog, naar det efterfølges af andre, forsaavidt der dertil skulde vise sig Anledning, vil kunne blive en Klippe, hvorpaa enhver Bestræbelse af den Slags maa strande. Hvorvidt den ærede Minister vil gaae, saafremt Loven her bliver vedtaget i den Skikkelse, som den vil faae efter vort Forslag, maae vi overlade til ham at bestemme, thi der er han indenfor sin Berettigelse; naar han udtaler sig saa bestemt, saa maa man troe, at han i dette Tilfælde vil handle derefter, men jeg maa alligevel erklære, at jeg med Hensyn til denne Sag — ikke paa Grund af dens eget Indhold, skjøndt ogsaa dette er mig overmaade vigtigt — anseer det for at være saa vigtigt, at Rigsdagen kommer til at fatte en bestemt Beslutning i den Retning, hvori jeg troer, at denne vil komme til at gaae, at selv om det var fuldkommen givet, hvad der, naaget den ærede Ministers — jeg vil ikke sige „Trubsel“, men — „Erklæring“, er Pligt for enhver Rigsdagsmand ikke ubetinget at troe paa, før han feer denne Erklæring udført, at Ministeren vil gaae denne Vej, saa vilde jeg alligevel stemme for det Forslag, der foreligger, og da lade det komme an paa den ærede Minister, om han vilde udføre, hvad han har erklæret. Med disse Ord skal jeg anbefale vort Forslag til det ærede Thing.

Barfod: Ja, jeg for mit Vedkommende maa i alt Væsentligt slutte mig til det, som nu blev udtalt af min ærede Sidemand. Jeg anseer ogsaa denne Sag for at være af den Vigtighed, at jeg ikke kan lade mig lede i min Afstemning, selv af en endnu stærkere Erklæring af den ærede Minister, hvis det var muligt at tænke sig en stærkere end den, vi nu hørte, at han ikke vilde indstille Loven til Kon-

gens Stadfæstelse. Den ærede Minister maa, saa ofte og saa stærkt han vil, erklære, at hvis dette Endringsforslag bliver vedtaget, saa vil enten det kongelige Beto nedkaldes, eller ogsaa tager han sin Afsted som Minister; ingen saadan Erklæring skal rolle mig fra i denne Sag at stemme saaledes, som jeg efter min Samvittighed føler mig opfordret og forpligtet til at stemme. Men naar min ærede Sidemand tillige ønskede, at det af ham i Forening med et andet æret Medlem stillede Endringsforslag maatte blive vedtaget, saa gjør det mig ondt, at det efter hele min Opfattelse er mig umuligt at stemme for dette Endringsforslag, medmindre de af mig dertil stillede Underendringsforslag vedtages; og da jeg nu har hørt af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts femte Valgkreds (Høgsbro) og af den ærede Rigsdagsmand for Skjelskør (P. Olsen), der høre til de Medlemmer, som jeg i Sagen af denne Natur vel nærmest maa mene at dele Ansættelse med, at de hverken kunne eller ville stemme for mine Forslag, saa bliver Følgen rimeligvis den, at jeg, naar mine Underendringsforslag ere forkastede, maa stemme imod de to ærede Medlemmers Endringsforslag; men dette skeer da ene og alene af Hensyn til, at man i de to ærede Medlemmers Endringsforslag har villet give Kirke- og Underviisningsministeren en Magt og Myndighed i Kirken, som efter min Overbeviisning aldrig burde tilkomme ham, og ikke paa Grund af de af den ærede Kirke- og Underviisningsminister udtalte Trudsler. Min Opfattelse af Sagen er den, at naar en Præst bliver kaldet til et vist Sogn, da skal han betjene dette med Ord og Sakramenterne, og dertil staaer Kirken ham aaben; men han er ikke Kirkens Eier eller saaledes eneælsdig i Kirken, at han kan sige: „det er min Kirke, den er kun for mig og min Menighed, og jeg lukker den for alle Andre.“ Det er min Overbeviisning, at Kirken er for Sognet, og det hvad enten Sognets Beboere have udmeldt sig af Menigheden eller ikke, og jeg mener derfor, at man gaaer Sognebaandslojerne for nær, naar man stiller andre Betingelser til dem for Benyttelsen af deres Sognekirke, end til Sognets øvrige Beboere. Jeg mener, at ogsaa her gjælder det gamle